

Божие СЛОВО

ГОДИНА XXX, БРОЙ 03 (270) • 2020 година

ISSN 08615519

цена 0,60 лв.

Святия Дух

Семейство

Подготовка за проповед

ПЕЅДЕСЕТНИЦА

„И когато настана денят на Петдесетницата, те всички бяха на едно място. И внезапно стана шум от небето като фученето на силен вятър, и изпълни цялата къща, гдето седяха.

И явиха им се езици като огнени, които се разделяха, и седна по един на всеки от тях. И те всички се изпълниха със Светия Дух, и почнаха да говорят чужди езици, според както Духът им даваше способност да говорят. А тогава

престояваха в Ерусалим юдеи, благочестиви човеци, от всеки народ под небето. И като се чу тоя шум, една навалица се събра; и смутиха се, защото всеки един ги слушаха да говорят на неговия език. И всички, смаяни и зачудени, си думаша: Ето, всички тия, които говорят, не са ли галиляни? Тогава как ги слушаха да говорят всеки на собствения наш език, в който сме родени? Партяни, мидяни и еламити и жители от Месопотамия, от

Юдея и Кападокия, Понт и Азия, Фригия и Памфилия, от Египет и ония страни от Ливия, които граничат с Кирияя, и посетители от Рим - и юдеи и прозелити, критяни и араби, **слушаха ги да говорят на нашите езици за великите Божи дела.** И те всички се смаяха, и в недоумение си думаша един на друг: Какво значи това? А други им се присмиваха, казвайки: Те са се напили със сладко вино.“

(Деяния на апостолите 2:1-13)

Петдесетница - това е един от най-големите празници в Израел. В юдаизма Фестивалът на седмиците (иврит: Шавуот) е **Фестивал на реколтата**, който се чества седем седмици и един ден след първия ден на Празника на безквасните хлябове или седем седмици и един ден след **съботата**.

„Седем седмици да си изброяваш; почвай да броиш седемте седмици, от когато за пръв път туриш сърп на жетвата. И да празнуваш празника на седмиците на Господа твоя Бог като Му възвръщаш доброволен принос от ръката си, който ще принасяш, според както Господ твоят Бог ще те е благословил.

Да се веселиш пред Господа твоя Бог, ти, синът ти, дъщеря ти, слугата ти, слугинята ти и левитинът, който е отвътре портите ти, и чужденецът, сирачето и вдовицата, които са всред вас, на мястото, което избере Господ твоят Бог, за да настани Името Си там. И като помниш, че ти си бил роб в Египет, да внимаваш да вършиш тия повеления.“ (Второзаконие 16:9-12)

Съботата е посочена в Левит 23:16. „От другия ден след **съботата**, в която принесохте снопа на движимия принос, да си изброите седем цели седмици; До следващия ден подир седмата събота да изброите петдесет дена, и тогава да принесете новохлебен принос Господу.“

Празникът на седмиците се нарича още Празникът на реколтата в Изход 23:16 и Денят на първите плодове в Числа 28:26. В Изход 34:22 тя се нарича „първите плодове на реколтата от пшеница“. Първоначално датата за „Празника на седмиците“ идва ден след седем пълни седмици след първата реколта на зърно. В еврейската традиция петдесетият ден е бил известен като Фестивал на седмиците. Действителното споменаване на петдесет дни идва от Левит 23:14-16.

Празникът е бил един от три-

П-р Владимир и Борислава Владимирови

те най-важни в Израел и затова е бил посетен от много хора. Те са: 1) Пасхата 2) Петдесетницата 3) Шатроразпъването, което е през есента.

Затова Ерусалим е бил пълен с хора. Имало е много евреи, които са живели извън Израел, но са се върнали за празника. Имало е и прозелити, които са дошли на поклонение.

Прозелитите са хора, които са били езичници, които са приели еврейската вяра, и са спазвали еврейския Закон и са били обрязани. Затова е имало толкова много хора в Ерусалим. Това, което прави впечатление, е, че празникът е бил за всички.

1. БОЖИЕТО ОБЕЩАНИЕ Е ЗА ВСИЧКИ

Точно както празникът беше предвиден за всички. „Да се веселиш пред Господа твоя Бог, ти, синът ти, дъщеря ти, слугата ти, слугинята ти и левитинът, който е отвътре портите ти, и чужденецът,

сирачето и вдовицата, които са всред вас, на мястото, което избере Господ твоят Бог, за да настани Името Си там.“

(Второзаконие 16:11)

Така Святият Дух слезе на всички в Горницата. Не направи разлика между мъже, жени, млади, стари, бедни и богати, апостоли и обикновени ученици. Никой не беше извън Божието обещание!

Бог не направи разлика, но всички, които бяха събрани получиха това обещание.

„И в **последните дни**, казва Бог, ще излея от Духа Си на всяка твар; И синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват. Юношите ви ще виждат видения. И старците ви ще сънуват сънища. Още и на слугите Си и на слугините Си ще изливам от Духа Си. В ония дни ще пророкуват.“ (Деяния Апостоли 2:17-18)

Святият Дух слезе в деня на Петдесетница по един много интересен начин. Всички забелязваме

огнените езици. Всички чуваме, че Светият Дух е създал много шум. Но всъщност слизането на Светия Дух най-много се характеризира с това, че Той започна да говори. Не просто да разтърси, не просто да уплаши. Разтърсването, фученото на силния вятър, изливането на огнените езици беше да събере хората. И като ги събра, Светият Дух започна да говори.

Апостолите и учениците бяха в недоумение, защото говориха неща, които не разбират. Онези които ги слушаха, събрани от шума, се учудваха как разбират всичко на техния език, тъй като Светият Дух говореше за великите Божии дела.

2. СВЯТИЯТ ДУХ ГОВОРИ ТВОЯ И МОЯ ЕЗИК

„И явиха им се езици като огнени, които се разделяха, и седна по един на всеки от тях.“

Знаете ли какво става когато Светият Дух дойде върху вас? Развързва ви се езика. Като се изпълниш със Светия Дух, говориш за великите Божии дела.

Искаш да споделиш с всеки: „Господ те обича, Той те докосва и може да направи велико дело в живота ти. „И те всички се изпълниха със Светия Дух, и почнаха да говорят чужди езици, според както Духът им даваше способност да говорят.“ (Деяния Апостоли 2: 4)

Това, което ни различава от жи-

вотните, е членоразделната реч.

Моят котарак има мустаци като мен, също и уши. Кучето има уста като мен, обаче само аз мога да говоря членоразделно. Те мяukat, лаят, но не говорят. Те си общуват, но не могат да говорят за Божиите дела.

„И като се чу тоя шум, една навалица се събра; и смутиха се, защото всеки един ги слушаше да **говорят на неговия език**. Тогава как ги слушаме да **говорят всеки на собствения наш език**, в който сме родени? Слушаме ги да говорят на нашите езици за великите Божии дела.“ (Деяния Апостоли 2:6-11)

Думата езици и говорят се повтаря в тази глава поне толкова пъти, колкото и Светия Дух със синонимите Му. Светият Дух даде физическо проявление на огън на 120 души, събрани в горна стая. И не само това - докосна сърцата на хиляди. „Като чуха това, те, ужилени в сърцата си, рекоха на Петра и на другите апостоли: Какво да сторим, братя?“ (Деяния Апостоли 2:37)

Господ ще изцерява някого, ще намира работа на друг, ще върши знамения и чудеса, но всичко това е за да може на човек да му се отворят ушите, за да чуе Божието Слово. Ако го повярваш и се свърже с вяра, в сърцето ти идва спасение. Крайната цел на чудесата на изцеренията, всичко което Иисус вършеше, беше да се отворят сър-

цата на хората, да дойде вяра в тях и да дойде спасение. Няма по-велика мисия на тази земя.

Да изчезне туморно образувание е чудесно. Но то е, за да отвори ушите на някого, да се отвори сърцето на някого да чуе Божието Слово и да се спаси.

Накрая след като чува **проповедта** на Петър в 37 стих: „Като чуха това, те, ужилени в сърцата си, рекоха на Петра и на другите апостоли: Какво да сторим, братя?“

Вече бяха забравили за шума, бяха забравили говореното на езиците, но Словото на Бога ужили сърцата им.

В деня на Петдесетница:

- Беше първата новозаветна проповед, която не беше изказана от Господ Иисус, а от неговите последователи.

- Бяха първите повярвали, не от директното служение на Иисус, а от проповед на апостолите.

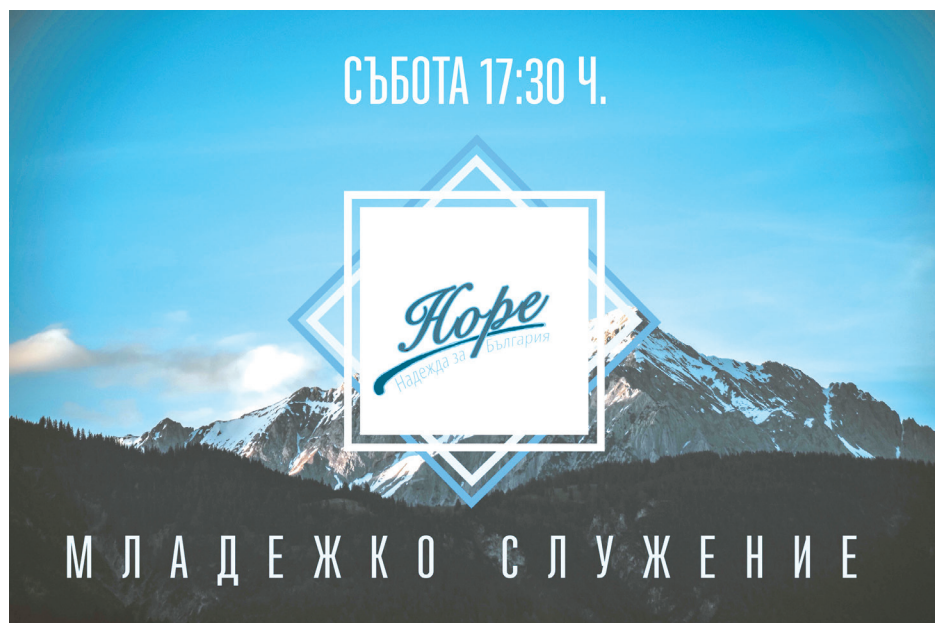
- За пръв път се говори не за поучението на Иисус, а за поучението на апостолите.

На сутринта, в деня на Петдесетница, църквата беше 120 души. В края на деня беше 3120 души. За един ден и една проповед порасна от среден размер църква в мегала църква. Растежът на църквата не беше на базата на огнените езици, които слязоха на главите на учениците, нито на база на шума от небето като силен вятър.

Растежът на църквата, беше на основание на фактът, че Светият Дух говореше на езика на всеки човек и работеше в сърцата на събраното множество.

Господ говори на твоя език. Всеки от нас трябва да чуе своя език, не просто родния български език. Светият Дух говори на езика на сърцето ти. Светият Дух е персонален. **Този ден беше рождение ден на Църквата**. Много хора се покаяха, но всеки един чу това, което Светият Дух му каза. Гласът на Светия Дух ни говори лично!

Пастор Владимир Владимиров

ГАЛИЛЕЙСКОТО ЕЗЕРО, наричано и Галилейско море, Тивериадско езеро (море), Генисаретско езеро (море), Хинеретско море (Хинарот), Кинеретско езеро е най-голямото сладководно езеро на Израел.

Обиколката му е 53 км, дълго е 21 км, а широко 13 км. Общата площ на езерото е 166 км², с максимална дълбочина 43 м.

Разположено е на 250 м под морското ниво, което го прави

най-ниско разположеното сладководно езеро на Земята и второто най-ниско разположено езеро в света след Мъртво море, което е солено езеро.

На западния му бряг се намира град Тиберия (Тверия, остар. Табарей).

Това е най-голямото сладководно езеро на Израел и негов главен воден резервоар, дава 40 % от питейната вода.

Галилейското езеро е разположено в Йорданския гребен. Северно

от него се намира долината Хула, където е изворната област на река Йордан. Тя се влива в него и изтича от южния му край, както и повечето от реките, извиращи от Голанските възвишения.

Галилейското езеро има огромна роля за развитието на Израел и поради разположението му на границата със Сирия, то е било една от важните военни територии, за които спорят двете държави.

Галилейското езеро играе и важна религиозна роля, тъй като според Новия завет именно тук Христос е проповядвал и вършел своите чудеса. Днес по бреговете му се намират много християнски храмове, които са превърнати във важни туристически забележителности.

В началото на 1986 г. нивото на Галилейското езеро достига до най-ниското си равнище. Това позволило на жителите на Израел да открият много ценна находка – лодка, която датира от около 100 година преди Христа.

Тя е най-старият плавателен съд, открит в Галилейското езеро и тъй като годините през които се е ползвала съвпадат със започването на християнството, има догадки, че на нея някога е плавал и самият Иисус Христос заедно с апостолите си.

Тя е дълга около 8 метра и ширина около 2,5 метра, което я нарежда сред най-големите плавателни съдове в езерото.

Весело плаване с туристическите корабчета!

Районът около Галилейското езеро е изключително плодороден и е много ценен за Израел. Тук могат да се отглеждат всякакви дървета, сред които най-разпространени са палмите, смокините, маслините, грозде и всякакви плодове, които са известни с качеството си.

Галилейското езеро е прекрасно място както за любителите на риболова, така и за желаещите да си отдъхнат сред красивата му природа.

В него има над 20 вида риба. Евреите не ядат сом и змиорка, защото не са кашерни (нямат люспи). Най-вкусна е „Свети Петър“, която се предлага в ресторант на брега на езерото. Не пропускайте да я опитате!

През лятото властват големи горещини без валежи, а през кратката зима климатичните условия са по-поносими и по-благоприятни за престой. Езерото е известно и с изникващите изневиделица бури, като вълните достигат до три метра височина.

Подготовка за проповед

Основни стъпки

Молитва

Проповедта е Божието послание за определени хора в определено време.

Чрез молитвата приготвяме нашите сърца, отдаваме почит на Бог и оставяме Той да ръководи подготовката.

Избор на тема

Бог дава тема по различни начини- чрез мисъл, директно може да започне да ти говори, чрез пасаж/ стих от Библията и т.н.

Бог ми е говорил за любовта в две направления- Божията любов и човешката любов. Как човешката любов може да се преобразява според Божията воля? Какво аз трябва да променя, за да показвам свършената Любов?

Избор на пасаж/ стихове

Понякога Бог първо ни дава тема и ние намираме примери в Библията, друг път, докато четем Словото започва да оживява пред нас.

Избирам да разсъждавам върху 1 Коринтяни 13- главата за Любовта. Основен стих- 13.

Стихове: Йоан 3:16; Ефесяни 4:2; Йоан 15:13

1

МОЛИТВА

Първата и най-важна стъпка

2

ИЗБОР НА ТЕМА

Чакай гласа на Бог

3

ИЗБОР НА ПАСАЖ/ СТИХОВЕ

Търсене на допълнителна информация

Когато задълбочим изследването на Божието Слово, можем да придобием по-пълна картина.

Автор на книгата: апостол Павел

Адресирана е към църквата в Коринт

Повод са написване на писмото- разпри между вярващите; разделение; гордост; нечестие в църквата; осъждане между братята; неправилно използване на дарбите на Духа.

В цялото си писмо Павел поучава вярващите от църквата в Коринт как да оставят плътското и да живеят по Божията любов. Най-вече той иска да оставят годността и да върнат фокуса си върху Исус Христос.

Примери от живота

Личният пример е има най-голяма сила. Можем да дадем по един положителен и един отрицателен пример.

Отрицателен:

Моите родители не ме пуснаха на рождения ден на моята най-добра приятелка. Скарах се с тях и ги обидих. Когато се успокоих, видях, че са много разочаровани и ми стана много неприятно.

Положителен:

Веднъж един приятел ме нарани, но аз вместо да му отвърна със зло, изчаках да се успокои и му показах любов. Той беше много впечатлен от тази постъпка и ми благодари за разбирането.

Как можем да приложим Словото?

Важен елемент от проповедта е това да преведем посланието от Бог на ежедневен език. Бог говори практически неща, които да ни послужат всеки ден.

Да помислим какви качества от изброените в 1 Коринтяни 13 ни липсват.

Пример: лесно се ядосвам- когато някой ни ядоса, да спрем за момент преди да му отвърнем. Понякога е по добре да замълчим, отколкото да нараним.

4

ТЪРСЕНЕ НА
ДОПЪЛНИТЕЛНА
ИНФОРМАЦИЯ

5

ПРИМЕРИ ОТ
ЖИВОТА

6

КАК МОЖЕМ НА
ПРАКТИКА ДА
ПРИЛОЖИМ
СЛОВТО?

Ще разгледаме пет основополагащи принципа за комуникация между съпруг и съпруга:

1. ТОН

Тонът, който използваме, е много важен. Показва всичко в комуникацията. Тонът може да показва загриженост или обратното, пълно безразличие. Не е възможно да комуникираме с човек, който е безразличен и не го е грижа. Всъщност може да използваш едни и същи думи по два различни начина с различен тон. И с всеки от начините казваш нещо съвсем различно.

Тя

За да има успех съпругът в комуникацията, това, което говори, трябва да бъде кодирано с тон, който показва, че той ѝ дава сигурност. Нищо не може да направи съпругата да се чувства защитена от съпруг, от това той да е саможертвен и чувствителен към нея. Посланието, което тя трябва да получи – ти си най-важната за мен в този свят. Бих пожертвал всичко за теб. Обичам те с цялото си сърце, заслужава си да се боря за теб. Когато думите изговорени към съпругата са с този тон, тя се чувства защитена и това я прави уверена.

Той

Ако съпругата иска да има успех в комуникацията си със съпруга си трябва всяка дума да кодира с тон, който носи посланието – Ти си добър човек. Гордея с теб, гордея се да бъда твоя съпруга. Вярвам в теб. Когато думите изговорени към съпруга носят в тона посланието на почит това му носи утеха и мир.

2. ВРЕМЕ

Има основни типа комуникация, които изискват необходимото време.

Проактивна комуникация – отделяме време да планираме заедно събития, които още не са случили,

да правим планове заедно. Молим се заедно пред Бог за видение за нашето семейство.

Друг тип на комуникация, който изисква двойките да отделят специално време е лична комуникация. Всеки ден двамата трябва да отделят време за разговор между тях за лични неща. Това не трябва да е по време когато гледаме телевизия или преглеждаме телефона си. Това трябва да е специално време, в което да отворим сърцата си да споделяме един на друг. Това ни изгражда да имаме връзка между нас. Може сутрин 30 минути да имаме време заедно или вечер. Добре е всеки ден между 30 и 60 минути да бъдем отделени да споделяме.

3. ДОВЕРИЕ

Комуникацията изисква доверие. Колкото по-дълбоко е нивото на комуникацията, толкова е изградено по-голямо доверие. Някои неща, които биха изградили доверието и да допринесат за ефективна и интимна комуникация между съпрузите са:

- ◆ Постоянно да казваме и правим правилните неща;
- ◆ Да спазваме обещания;
- ◆ Да бъдем верни и сексуално чисти;
- ◆ Да поемаме отговорност за поведението си, да не обвиняваме;
- ◆ Да бъдем чувствителни към нуждите на съпруга/съпругата и да снабдяваме техните нужди;
- ◆ Да взимаме под внимание чувствата на съпруга/съпругата дори когато не ги разбираме или не сме съгласни;
- ◆ Да показваме, че сме еднакви (не да доминираме) и ценим тяхното мнение;
- ◆ Да защитаваме съпруга/съпругата от деца, родители или други, които биха казали или направили неща, които да се негативни или да навредят;
- ◆ Да бъдем искрени с любовен маниер;
- ◆ Да пазим тайна и да не разказваме наши лични

СЕМЕЙСТВОТО

със съпругата, вътрешна подкрепа.

За да се развива комуникацията по правилния начин, ние трябва да покажем на нашите съпрузи, че ги приемаме и празнуваме техните различия. Да работим заедно като екип, да показваме, че се нуждаем от другия.

Бог ни дава възможност да имаме здравословни, пълни, радостни ежедневни взаимоотношения.

Семейството е най-важното в нашия живот след любовта и взаимоотношенията ни с нашия Създател. Бог е създал семейството да бъде благословено, да се развива в любов, да се изгражда и да устои. Успешният брак изисква градеж и труд. Бог още в Битие поставя неговите принципи.

Вземи решение:

Аз и моят дом ще служим на Господа!

неща на други хора;

◆ Да казваме „съжалявам“ и да молим за прошка;

◆ Да прощаваме и да бъдем милостиви;

◆ Да бъдем позитивни и пълни с вяра;

4. ИСТИНА

„Но, действащи истинно в любов, да пораснем по всичко в Него, Който е главата, Христос.“

(Ефесяни 4:15)

Има много важен баланс. Словото ни казва, че истината трябва да бъде балансирана с любов.

5. ДА БЪДЕМ ЕДИН ЕКИП

Господ ни е създал, мъжете и жените, да бъдем различни.

Четири основни нужди на жената са: сигурност, отворена и честна комуникация, нежност, не сексуална привързаност, лидерство

Четири основни нужди на мъжа са: Чест (почит), секс, приятелство

НЕ ЖИВЕЙ
 В СТРАХ -
 ДОЖЕРИ СЕ
 НА БОГА!

Понякога страхът от неизвестността и несигурността ни карат да побегнем и да се скрием от всичко и всички. Понякога сами изграждаме крепости от лъжи в ума си, които ни държат затворени и ни пречат да се наслаждаваме на живота и да реализираме своя потенциал. Време е да се изправим срещу собствените си страхове, да съборим крепостите в ума.

Основа за нашите разсъждения ще бъде една история от Стария завет в Библията. История за древния пророк Илия, която ясно показва, че животът е низ от възходи и предизвикателства.

Великите мъже на вярата са духом силни и смели, когато уповават на Бог. Обаче изпадат в паника, бягат и се крият, когато съпоставят собствените си възможности с тези на други хора или осъзнават, че сами не могат да променят обстоятелствата.

История за това, че най-сигурното място за нас и нашите любими хора е в Божието присъствие и в Неговия план за живота ни, независимо къде се намираме.

По времето на пророк Илия евреите са разделени в две царства:

Южно, наречено Юдея със столица Ерусалим. И северно със столица Самария, град построен от бащата на Ахав, преобладаващия цар Амрий. Това, което разбираме за Амрий, е, че той „върши,“ зло пред Господа, даже извършва повече злини от всички, които са преди него.“ (3 Книга на Царете 16:25)

И за съжаление, в този случай крушата не пада по далече от дървото, защото същото се отнася и за сина цар Ахав. Нещо повече, той се жени за тирската принцеса Езавел, чийто баща е цар на Сидон. Тир и Сидон са процъфтяващи търговски и космополитни центрове, които обаче се славят със своя окултизъм и поклонение на Ваал - богът на слънцето и Ашера - небесната богиня.

Не само че биват построени два големи езически храма в северната и южната част на

царството, но са издигнати множество места за поклонение на Ваал и Ашера. Езавел довежда със себе си стотици езически жреци, които поддържа финансово. Тя нарежда да бъдат избити почти всички Божии пророци с изключение на 100 души, които един богобоязлив човек на име Авдий, домоуправител при Ахав, успява да скрие на две групи по петдесет в пещери в планината.

В тази обстановка на духовно и морално падение, във време на неизвестност и страх, Бог призовава един грубоват и жилав овчар от Галаад на име Илия. Овчар, който се превръща в Божия глас за покаяние на царския дом и на народа и за завръщане към вяра и живот в покорност на живия Бог.

Илия си спомня думите, изречени стотици години по-рано чрез Моисей, че ако народът не следва Господа, няма да има дъжд, а суша на земята. Илия се моли Бог да направи точно това. Йехова чува неговата молитва. Пророк Илия се изправя пред цар Ахав и му заявява: „**В името на живия Господ, Израилевия Бог, на Когото служа, ти заявявам, че през тези години няма да падне роса или дъжд освен чрез дума от мен.**“ (3 Книга на Царете 17:1)

Поради липса на дъжд три години постепенно настава невероятна суша и глад в Израелското царство. Бог казва на Илия да отиде на изток и да се скрие при потока Херит, който е срещу Йордан.

И колкото и чудно да изглежда, по заповед от Бога врани му носят парчета хляб и месо сутрин и вечер, като междуременно пие вода от потока. Всичко това изглежда прекрасно, но не е постоянно решение, защото поради липсата на дъжд, не след дълго потокът пресъхва.

Интересно е как Бог осигурява онова, което ни е необходимо за определен период от живота ни, но понякога е време да излезем от зоната на комфорт и да продължим към следващото място, където Той отново е приготвил нещо за нас.

В случая с пророк Илия това следващо място е Сарепта в пределите на Сидонското царство, от което е царица Езавел.

Виждаме, че Бог е предвидил нещо още по-добро; не просто да се погрижи за Илия, но и чрез него за една бедна вдовица и нейния син. Когато стига до градската порта, Илия вижда вдовицата, която събира дърва за въщи. Уморен, жаден и гладен от пътуването си пророкът я моли да му донесе съд с вода да пие.

Когато тя се отравя към дома си, той подвиква: „Донеси ми, моля те, и зальк хляб в ръката си.“

Вдовицата се обръща и му отговаря: „Заклевам се в живота на Господа, твоя Бог, нямам нито една пита, а само една шепа брашно в делвата и малко дървено масло в стомната. И сега събирам дръвчета, за да ида и да го приготвя за мен и за сина ми - да го изядем и да умрем. Тогава Илия ѝ казва: **Не бой се! Иди и направи, както каза; но омеси от брашното първо за мен една малка пита и ми донеси, а после приготи за себе си и за сина си, защото така казва Господ, Израилевият Бог: Делвата с брашното няма да се изпразни, нито стомната с маслото ще намалее до деня, когато Господ даде дъжд на земята.**“

(3 Книга на Царете 17:12-14)

Пророк Илия отсяда в дома на вдовицата и сина ѝ и нито брашното, нито маслото се изчерпват в продължение на много дни.

Изминали са три години и Бог казва на Илия, че е време за нова среща с цар Ахав, защото периодът на сушата е изтекъл и ще има отново дъжд на земята. Ахав се е разделил с домоуправителя си Авдий, като е тръгнал да обиколи едната половина от царството, а Авдий другата в търсене на водни извори и потоци. Целта им е да намерят трева за добитъка, защото сушата е станала непоносима. И така пророк Илия среща Авдий на пътя и след радостна размяна на любезности, Илия казва на Авдий да отиде и да съобщи на цар Ахав, че са

се видели и че Илия идва да се срещне с царя.

Настъпва кулминация в публичното служение на пророк Илия. Той е на планината Кармил; там е царят, 450 Ваалови жреци и множество хора от народа.

Поглеждайки към хората той се провиква: **Докога ще се колебае между две мнения? Ако Йехова е Бог, следвайте Го! Но ако Ваал е бог, следвайте него!**

И отправя своето предизвикателство към Вааловите пророци: Нека те ни дадат две теле. Да изберат едното теле за себе си, да го разсекат и го сложат на дървата, но огън да не слагат отдолу. И аз ще приготвя другото теле и ще го сложа на дървата, но огън няма да сложа отдолу. Тогава вие призовете името на вашия бог и аз ще призова името на Господа.

И онзи бог, който отговори с огън, той нека е Бог. И какво мислите, че се случва?

Вааловите жреци се подготвят, поставят дървата, слагат отгоре жертвата без да палят огън и започват да танцуват наоколо като викат: „Послушай ни Ваале!“. Но без никакъв ответ и така часове наред от сутринта до обяд, когато пророк Илия ги гледа и не може да съдържи смеха си и да не ги иронизира: **„Викайте по-силно, защото е бог! Той или размишлява, или има някаква работа, или е на път, или може би спи и трябва да се събуди.“**

(3 Книга на Царете 18:27)

И така жреците с още по-голямо усърдие продължават да подкачат наоколо, да викат, дори да се порязват, като част от своя ритуал... Но безрезултатно чак до около 6 часа вечерта.

„Тогава Илия казва на народа да се приближи и хората се насъбират.

А той поправя Господния жертвеник, който е бил съборен, като оставя дванадесет камъка според числото на еврейските племена. Около жертвеника прави изкоп и като нарежда дърва, слага жертвата отгоре.

След това пророкът прави нещо необичайно, за да се избегне всякаква съмнение, че това, което ще се случи е абсолютно невъзможно по човешки и че е нещо, което само Бог може да направи. Моли да бъдат напълнени четири бъчви с вода, да бъдат излети върху месото и дървата и така три пъти.

Водата залива целия жертвеник, а изкопът

около него също се напълва с вода. Тогава, в часа на вечерната молитва, Илия се приближава и издига гласа си в молитва:

„Господи, Боже Авраамов, Исааков и Израилев, нека стане известно днес, че Ти си Бог в Израил и аз - Твой слуга, и че според Твоето слово аз сторих всички тези неща. Послушай ме, Господи, послушай ме, за да познае този народ, че Ти, Господи, си Бог и че Ти си възвърнал сърцата им назад...“

Тогава пред очите на всички пада огън от Господа и изгаря не само жертвата и дървата, но и камъните и пръстта, и облизва водата, която е в изкопа. Всички хора, изумени и изпълнени със страхопочитание, падат на земята по лицата си и възкликват: Йехова, Той е Бог; Йехова, Той е Бог.

(3 Книга на Царете 18:30-39)

Илия побързва да поиска Вааловите жреци да бъдат уловени и отнема живота им. Той казва на цар Ахав бързо да се качва на колесницата си и да се прибира, защото приближава обилен дъжд. Самият пророк се качва на върха на планината Кармил, сяда, заравя глава между коленете си и започва усърдно да се моли за дъжд.

Прислужникът му е с него и не след дълго Илия му казва да отиде и да погледне към морето дали се задават облаци. „Няма нищо“ отвърща слугата. Илия продължава да се моли и след малко отново изпраща прислужника си, но безрезултатно.

И така седем пъти, когато накрая слугата се връща с новината, че е видял един малък облак да се задава към тях. Това е достатъчен знак за Илия да го изпрати незабавно да извести на цар Ахав и да му заръча да побърза, за да не бъде застигнат от бурята. Междувременно, небето се смрачава, задухва вятър и завалява проливен дъжд...

Цар Ахав се прибира, среща се с царица Езавел и разказва всичко, което е преживял. Езавел е силно разгневена. Изпраща човек до пророк Илия.

„Така да ми направят боговете - да! - и повече да прибавят, ако утре около този час не постъпя с твоя живот, както ти с живота на всекиго от тях... А като чува това, Илия става и хуква да спасява живота си.“

Оставя слугата си във Вирсавее и оттам отива на едnodневен път в пустинята. След това спира, сяда под една хвойна и моли Бог за себе си да умре, като казва: **„Стига сега, Господи. Взemi душата ми, защото не съм по-добър от бащите си.“**

Тогава ляга и заспива под хвойната. По-късно ангел се допира до него и му казва: „Стани, яж.“ Илия се събужда, вижда пита печена на жарава и стомна с вода. Нахранва се и отново заспива. След известно време ангелът отново го буди да стане и да яде. Илия се храни втори път, след което се отправя на дълъг път в продължение на 40 дни и нощи до планината Хорив.

Когато пристига, Илия намира една пещера, където решава да се засели.

Тогава до него достига Божият глас с един кратък, но ясен въпрос:

„Какво правиш тук, Илия?“

Сякаш иска да го попита „От кого бягаш? От кого се криеш? Това ли е твоето място? Аз ли те изпратих тук? Не съм ли се грижил за теб досега? Не съм ли съхранил живота ти? От Езавел ли се уплаши? Забрави ли, че аз съм Йехова, живият и всемогъщият Бог, на Когото служиш?“

Тогава Илия се опитва да се оправдае:

„Аз съм бил много ревнив за Господа, Бога на Силите; защото израилтяните изоставиха завета Ти, събориха жертвениците Ти и избиха с меч пророците Ти. Само аз останах, но и моя живот искат да отнемат.“

(3 Книга на Царете 19:10)

Тогава Бог му казва, че трябва да се върне, да отиде в Дамаск и помаже Азалия за цар над Сирия и Елисей за пророк, който да наследи Илия. Не само това, Бог насърчава Илия, който мисли, че е останал сам: **„Оставил съм Си в Израил седем хиляди души, всички онези, които не са преклонили колена пред Ваал, и всички, чиито уста не са го целунали.“**

(3 Книга на Царете 19:11-18)

Днес много хора останаха без бизнес, без работа, без постоянни доходи, има болни, объркани и незнаещи на кого и на какво да вярват.

Големите предизвикателства в живота ни обикновено идват след големи победи. Тези предизвикателства са тест за вярата и упованието ни в Бог.

Когато човек е преживял триумф, е лесно да насочи погледа към себе си, като си мисли, че самият той е имал съществен принос за този успех.

Лесно е след такъв момент на еуфория и силни емоции, човек да се отпусне. И точно тогава става много уязвим и може да бъде съборен духовно и психически, ако не е внимателен.

В живота нищо не е постоянно; има динамика и преминаваме през различни етапи и епизоди. Затова трябва да се научим да живеем с упование в Бог ден за ден. Не случайно и Христос ни учи в Господната молитва да се молим „Дай ни днес ежедневния ни хляб“.

П-р Емануил Тотев

ОТЧЕ НАШ

Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име!

Да дойде Твоето царство, да бъде Твоята воля както на небето, така и на земята.

Дай ни днес насъщния хляб и прости ни дълговете, както ние простихме на нашите длъжници. И не ни въвеждай в изкушение, но ни избави от лукавия. Защото е Твое царството и силата, и славата до вековете. Амин!

БИБЛИЯТА И ХРАНИТЕ В НЕЯ

Маслиновата клонка е символ на мира. Маслината е вечнозелено плодно дърво, жълто с черни ивици. Листата на маслината имат формата на копие, зелени са постоянно, а клоните са многобройни. Цветовете са дребни и гъсти, както при люляка. Плодовете се развиват от белите цветове, които са във формата на кръстчета и имат формата на големи бадеми. В началото са зелени, а след това черни.

Маслините могат да стигнат до голяма възраст. Някои казват, че това дърво никога не умира, защото младите филизи, които излизат при корена, могат да пораснат и да родят. Заради това и в Псалтира се казва: „Жена ти в твоя дом ще бъде като плодovitа лоза; синовете ти - като маслиненни клонове около твоята трапеза“ (Пс. 127:3)

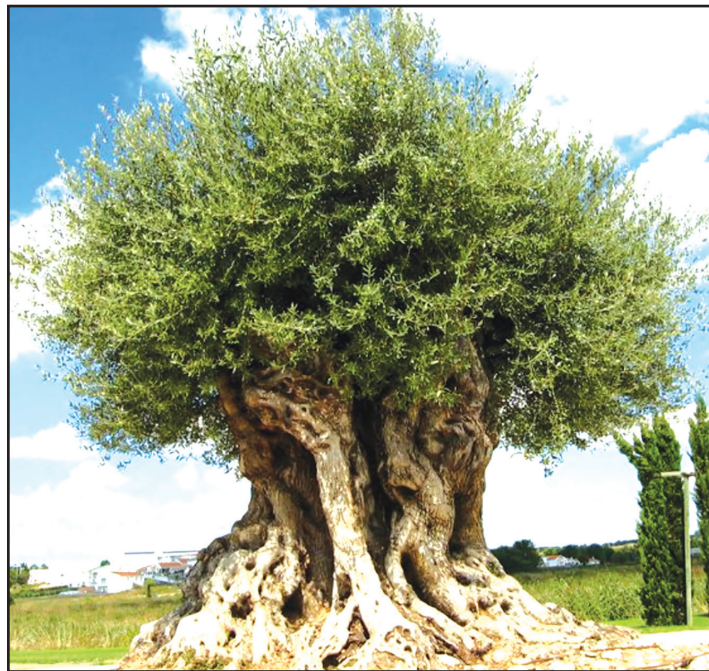
Отглежда се в средиземноморските райони за дървесина и за плодове, които са богати на масло. Маслината се споменава в Библията повече от 40 пъти. Маслиновото масло или зехтинът не се добива от костилките, а от плода.

В **Светата земя - Палестина**, маслината е високо ценена. Вярването, че маслото от маслина давало сила и младост, било разпространено по целия античен свят. В Египет, Гърция и Рим маслото се използвало в медицината и козметиката.

В **Йерусалим** известни с маслинови култури места са така наречената Маслинова планина с Гетсиманската градина, което означава „капан за зехтин“. Това е много обичана и от Спасителя градина, където Той често се молел и където бил заловен.

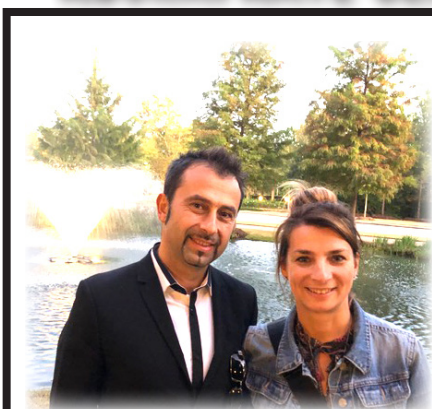
Днес още има известен брой маслинови дървета, които са много стари и за които традицията казва, че това са същите маслини, под чиито клонове се е молел Христос. Осемте запазени и до днес стари десетвековни маслини в Гетсиманската градина са потомци на едно и също дърво, което много вероятно е било свидетел на Страстите Христови.

Маслото не се използвало само като необходим за храненето продукт, а и като балсам за лечението на рани. Зехтинът може да премахне диабета при възрастните, ако осем седмици се взимат две лъжици зехтин на гладно. При болести на нервната система всяка сутрин се взима по една лъжица.

АБОНИРАЙТЕ СЕ!

за 2020 година

**Божия църква
„Дом на радост“**
с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
В кв. Люлин 8 (заг Била)
Вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.
* * *
В Баня,
ул. „Св. св. Кирил и Методий“ 16
четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16
Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com
Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от
волни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, гр. София
ул. „Гогол“ 18-20
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428
Предпечатна подготовка
ТЕМТО ЕООД, www.temto.eu

Вестник Божие Слово
във вашия дом!

КАТАЛОЖЕН НОМЕР 106
Цена: 3,60 за една година

- 6 пъти в годината
- 12 страници
- цветно електронно издание
- <http://domnaradost.com/bg/multimedia/newspaper.html>